گزارش ۲

سعیده زمانی

گواهی‌های صرفه‌جویی و مدیریت ۲۰ درصدی مصرف‌کنندگان ۲ راهکار پایدار برای کاهش مصرف انرژی است

عبور از ناترازی گاز با ۲۰ درصد صرفه‌جویی مردم

کشور با وجود تحریم‌ها و کارشکنی‌ها در توسعه ظرفیت تولید انرژی عملکرد قابل قبولی داشته و در برخی حوزه‌های بالادستی به فناوری‌های کم‌نظیری رسیده، اما در مصرف با مشکلات جدی روبه‌روست. بر این اساس و با توجه به قرار گرفتن در فصل سرد سال، مدیریت مصرف، رعایت دمای آسایش و ورود جدی به عرصه بهینه‌سازی مصرف از مهم‌ترین راهکارهای پایدار در زمینه مدیریت تقاضاست.

با وجود اهمیت افزایش عرضه گاز، تجربه سال‌های گذشته نشان داده است که توسعه ظرفیت تولید به‌تنهایی برای رفع ناترازی کافی نیست و بدون کنترل رشد مصرف، شکاف میان منابع و مصارف انرژی در دوره‌های اوج تقاضا همچنان پابرجا خواهد ماند. به‌طور کلی یارانه‌های سنگین انرژی، انگیزه اقتصادی برای تغییر رفتار را از بین می‌برد، اما اگر بهینه‌سازی بدون تحمیل هزینه اولیه به خانوارها باشد و همچنین منافع صرفه‌جویی به جیب افراد برود قاعدتاً همراهی بیشتری در مدیریت مصرف صورت می‌گیرد.

■ سودآوری صرفه‌جویی، عاملی تشویقی برای مدیریت مصرف

اکنون قانون‌گذار انرژی را که پیش‌تر منبعی ارزان و کم‌ارزش انگاشته شده بود، قابل تبادل و معامله کرده است. این مکانیسم تازه می‌خواهد کاهش مصرف را از وظیفه ملی و محیط‌زیستی به اقدامی دارای سود تبدیل کند. ماده ۴۶ قانون برنامه هفتم پیشرفت، بستر قانونی توسعه بازار بهینه‌سازی انرژی و محیط‌زیست و استفاده از گواهی‌های صرفه‌جویی را فراهم کرده است. براساس این ظرفیت، انرژی صرفه‌جویی‌شده می‌تواند در قالب گواهی به ارزش اقتصادی تبدیل شود و در بازار مربوط مورد معامله قرار گیرد. بر این اساس، هر فرد یا مجموعه‌ای که داوطلبانه مصرف انرژی خود را کاهش دهد، می‌تواند از منافع حاصل از صرفه‌جویی بهره‌مند شود. این منفعت می‌تواند به حساب یک خانوار، کارخانه، شهرداری یا شرکت خصوصی برود. در این چارچوب، گواهی‌های صرفه‌جویی و امکان معامله آنها در بورس انرژی می‌توانند صرفه‌جویی را از یک توصیه عمومی به فعالیتی اقتصادی و قابل سرمایه‌گذاری تبدیل کنند. اهمیت این سازوکار در آن است که سرمایه‌گذاران و شرکت‌های تخصصی می‌توانند با تأمین مالی طرح‌های بهینه‌سازی، هزینه‌های اجرای پروژه را از محل ارزش اقتصادی انرژی آزادشده جبران کنند. به این ترتیب، کاهش مصرف به منبعی برای تأمین مالی پروژه‌های جدید تبدیل می‌شود و امکان هدایت سرمایه به سمت افزایش بهره‌وری انرژی فراهم خواهد شد. در این میان، شرکت‌های کارور گاز می‌توانند نقش واسطه تخصصی میان مصرف‌کنندگان، سرمایه‌گذاران و بازار انرژی را ایفا کنند. این شرکت‌ها با شناسایی ظرفیت‌های کاهش مصرف، اجرای طرح‌های اصلاح تجهیزات و بهینه‌سازی سیستم‌های مصرف، زمینه تحقق صرفه‌جویی را فراهم می‌کنند و در چارچوب ضوابط مربوط، از منافع اقتصادی آن بهره‌مند می‌شوند.

یکی از مزیت‌های این الگو، امکان اجرای طرح‌های بهینه‌سازی بدون تأمین مستقیم تمام هزینه‌ها از سوی دولت است. در این مدل، شرکت‌های کارور می‌توانند با استفاده از منابع حاصل از گواهی‌های صرفه‌جویی، هزینه اجرای پروژه‌ها را تأمین و از منافع کاهش مصرف بهره‌مند شوند. البته موفقیت این مدل به طراحی دقیق قراردادها، تعیین سهم منافع میان مصرف‌کننده و مجری و ایجاد اطمینان از بازگشت سرمایه وابسته است. در حال حاضر بسیاری از ساختمان‌های کشور با مشکلات جدی در هدررفت انرژی مواجه هستند. بر این اساس اصلاح بهره‌وری ساختمان‌ها، نوسازی تجهیزات گرمایشی و بهینه‌سازی فرایندهای صنعتی باید در قالب برنامه‌ای مستمر دنبال شود تا کاهش مصرف به نتیجه‌ای پایدار تبدیل شود. یکی از برنامه‌های مستمر در زمینه مدیریت تقاضای انرژی، داشتن منفعت اقتصادی برای مصرف‌کنندگان است که دولت در قالب برنامه هفتم توسعه در دستور کار قرار داده است. تغییر شرایط کنونی، علاوه بر بهینه‌سازی به مجموعه‌ای از اقدام‌های مکمل هم از جمله فرهنگ‌سازی، الگوی مصرف و نظام قیمت‌ها نیاز دارد. در واقع هر خانوار، اداره و واحد تولیدی با اصلاح رفتار مصرفی خود می‌تواند در پایداری شبکه گازرسانی نقش داشته باشد. یکی از راهکارهای مهم برای مدیریت مصرف، رعایت دمای آسایش است. دمای آسایش در محیط‌های کاری و ساختمان‌های عمومی باید بین ۱۸ تا ۲۰ درجه سانتی‌گراد باشد و تحقق اهداف ذکرشده ضرورت همراهی خانوارها، ادارات و واحدهای تولیدی را می‌طلبد.

فتح‌الله حسینی، عضو کمیسیون انرژی مجلس گفت: با وجود چالش‌های ناشی از ناترازی و آسیب‌های واردشده به بخش انرژی، با ۲۰ درصد صرفه‌جویی و همراهی مردم و صنایع، زمستان امسال با موفقیت سپری خواهد شد. او با اشاره به بررسی شدت مصرف انرژی در ایران اظهار داشت: برخلاف بسیاری از کشورها، مصرف انرژی در کشور طی دو دهه گذشته روند افزایشی داشته است که بخش مهمی از آن به فرسودگی تجهیزات گرمایشی و سرمایشی و رعایت‌نشدن استانداردهای بهینه‌سازی ساختمان بازمی‌گردد. حسینی با تأکید بر اینکه مصرف بالای انرژی صرفاً به دهک‌های پردرآمد محدود نمی‌شود، افزود: در بسیاری از ساختمان‌های فاقد عایق‌بندی مناسب و تجهیزات به‌روز، به‌ویژه در دهک‌های پایین درآمدی، شدت مصرف انرژی بالاست و باید با اصلاح تجهیزات و بهبود استانداردهای ساختمان برای کاهش مصرف اقدام کرد. عضو کمیسیون انرژی مجلس با بیان اینکه باید ابعاد محدودیت‌های ایجادشده در جنگ در بخش انرژی برای مردم تبیین شود، افزود: اگر دمای محیط در منازل و اداره‌ها روی ۱۸ تا ۲۰ درجه سانتی‌گراد تنظیم شود، هر یک درجه کاهش دمای محیط می‌تواند حدود ۲۵ میلیون مترمکعب در مصرف گاز صرفه‌جویی ایجاد کند.

■ گذر از ناترازی گاز با صرفه‌جویی و نقش‌آفرینی شرکت‌های کارور

رمضانعلی سنگدوینی، عضو کمیسیون انرژی مجلس نیز با اشاره به ناترازی‌های گاز، به‌خصوص در پی حملات دشمن به برخی زیرساخت‌ها در جنگ رمضان گفت: مدیریت مصرف و صرفه‌جویی در شرایط فعلی بیش از پیش ضروری است. او گواهی‌های صرفه‌جویی را راهکاری مهم برای عبور از ناترازی‌ها در زمستان عنوان کرد و با اشاره به اهمیت ابزارهای نوین اقتصادی در مدیریت تقاضا گفت: مهم‌ترین اقدام در این حوزه، مدیریت مصرف با اتکا به ظرفیت‌های پیش‌بینی‌شده در قانون برنامه هفتم برای صدور گواهی‌های صرفه‌جویی است، به گونه‌ای که از محل صرفه‌جویی و عرضه میزان گاز ذخیره‌شده در بورس انرژی، می‌توان این فرایند را به‌سادگی اجرایی کرد. او در تبیین ابعاد طرح حضور شرکت‌های کارور گاز در این حوزه اظهار داشت: ورود شرکت‌های کارور به این عرصه، فرصت جدیدی است تا میان منابع و مصارف انرژی تراز ایجاد کنیم، به این معنا که منابع و مصارف کشور با یکدیگر همخوانی داشته باشند. یکی از محورهای اصلی کار ما این است که با توجه به ضعف‌های موجود در بخش مصرف، الگوی مصرف را بهینه کنیم تا از این مسیر، بخش قابل توجهی از تقاضای انرژی کشور مدیریت شود.

سنگدوینی افزود: این شرکت‌ها از محل صرفه‌جویی انجام‌شده، انرژی مازاد را در بورس انرژی به فروش می‌رسانند و از این طریق هزینه‌های خود را تأمین می‌کنند. در سوی دیگر، خانوارها بدون پرداخت هیچ‌گونه هزینه‌ای، شاهد کاهش مصرف تأسیسات و تجهیزات خود خواهند بود، چراکه با تعویض تجهیزات و اصلاح سیستم‌ها، میزان مصرف آنها کاهش می‌یابد. بنابراین هم مصرف انرژی در کشور بهینه‌سازی می‌شود و هم در شرایط معیشتی کنونی، گامی مؤثر در جهت کاهش هزینه‌های خانواده‌ها برداشته خواهد شد. کارشناسان تأکید دارند که صرفه‌جویی باید از یک توصیه فصلی و مقطعی فراتر برود و به فعالیتی اقتصادی و پایدار تبدیل شود؛ رویکردی که در آن کاهش مصرف، نه به معنای تحمیل محدودیت، بلکه به‌عنوان راهی برای افزایش بهره‌وری، کاهش هزینه‌ها و تقویت امنیت انرژی کشور دنبال می‌شود.

دولت مانع تلاش بانک مرکزی و صمت در گران‌سازی کالاها شود

آلبرت بغضیان، تحلیلگر اقتصادی در گفت‌وگو با «جوان»:
در شرایط فعلی اگر نرخ ارز واردات بالا برود، قطعاً آثار گرانی وارد اقتصاد خانواده‌ها می‌شود و اتفاق خوبی نیست

گزارش یک

بهناز قاسمی

در شرایطی که گرانی کالاها به یکی از اصلی‌ترین نگرانی‌های مردم تبدیل شده، انتظار طبیعی از دولت و تصمیم‌گیران اقتصادی این است که از هر تصمیمی که به افزایش بیشتر قیمت‌ها دامن می‌زند، پرهیز کنند. تصمیم اخیر وزارت صمت مبنی بر محدود شدن تخصیص ارز کالاهای وارداتی و ضروری مردم نگرانی‌هایی را درباره آینده قیمت‌ها در بازار به وجود آورده است. کنشگران نسبت به عواقب این تصمیم دولت هشدار می‌دهند و معتقدند با توجه به تجربه دولت و حذف ارز ترجیحی که قرار بود ارز از ابتدای زنجیره تأمین به انتهای زنجیره (مصرف‌کنندگان) برسد، اکنون آثار مستقیم گرانی‌ها وارد سفره‌های مردم شده است. از این‌رو انتظار می‌رود دولت از تصمیمات یک‌شبه برای سبد معیشت مردم خودداری کند و مردم و فعالان اقتصادی را غافلگیر نکند.



رضا دهشیری | جوان

دولت‌ها علاقه ویژه‌ای به تصمیمات خلق‌الساعه و یک‌شبه دارند. از حذف ارز ترجیحی در سال گذشته که قرار بود رانت دولتی حذف و عواید ارز ترجیحی از ابتدای زنجیره تأمین (واردکنندگان) به انتهای زنجیره (مصرف‌کنندگان) برسد، گرفته تا تصمیم اخیر دولت که با گرانی‌های انواع کالا و اقلام ضروری مردم بروز یافته است. داستان از این قرار است که در ماه‌های اخیر قیمت انواع کالاهای مورد نیاز مردم هفتگی و گاهاً روزانه گران می‌شود. ابتدا اینطور به افکار عمومی القا می‌شد که در محاصره اقتصادی و شرایط جنگی هستیم، از این رو واردات کالاها کاهش یافته و در برخی مواقع، اینطور وانمود می‌شد که تولید داخلی هم کاهش پیدا کرده است. هرچند که نمی‌توان تأثیرات جنگ و محاصره اقتصادی را انکار کرد، اما شواهد نشان می‌دهد که بخشی از کمبودها از عواقب تصمیمات یک‌شبه دولت است که اتفاقاً از سوی تصمیم‌گیران انکار می‌شود.

■ منشأ گرانی‌های چندماه اخیر چیست؟

هفته گذشته نامه‌ای از قائم‌مقام وزیر صمت محمدصادق مفتح منتشر شد که از توافق پشت پرده وزیر صمت و رئیس کل بانک مرکزی در خصوص تخصیص ارز کالاهای وارداتی خبر می‌داد. براساس توافق طرفین، قرار شد فقط ۶۶ کالا از مرکز مبادله ارز بگیرند، بقیه کالاها که بیش از ۴۵۰۰ ردیف کالا می‌شوند باید ارز خود را به روش‌های دیگر تأمین کنند. در حال حاضر قیمت ارز در مرکز مبادله ۱۸۹ هزار تومان است، با اولویت‌بندی جدید فقط ۶۶ کالا مربوط به صنعت با این قیمت می‌توانند ارز بخرند برای بقیه کالاهای این بخش، واردکنندگان باید از صادرکنندگان ارز خریداری کنند که قیمت آن در توافق بین دو طرف مشخص می‌شود. طبق آخرین اطلاعات قیمت ارز توافقی بین صادرکنندگان و واردکنندگان تقریباً بین ۲۵۳ تا ۲۵۷ هزار تومان است. براساس این توافق‌نامه که ظاهراً یک‌شبه تصمیم‌گیری شده، تجاری که در صف تخصیص ارز هستند، شوکه شده‌اند و مردم نیز اثر آن را در سبد معیشت و کوچک شدن سفره‌هایشان درک کرده‌اند، زیرا با حذف کالاهای وارداتی از تخصیص ارز با نرخ توافقی، هزینه واردات کالا به خودی خود بالا می‌رود و قیمت مصرف‌کننده نیز گران می‌شود. در نتیجه علاوه بر آثار جنگ و محاصره تصمیمات دولتی نیز به گرانی قیمت‌ها دامن‌زده و آن را تشدید می‌کنند.

■ پاسکاری وزارت صمت و بانک مرکزی

این تصمیمات و گرانی‌های اخیر قیمت‌ها که پیش‌بینی می‌شد، موج دیگری در دی‌ماه آشکار شود، در حالی است که بانک مرکزی به‌عنوان یکی از طرفین توافق‌نامه فوق اعلام کرده که گرانی دلار ۴۵۰۰ کالای وارداتی ارتباطی با ما ندارد، دلار متعلق به دولت است و وزارت صمت تصمیم می‌گیرد که چه کالاهایی از لیست دریافت ارز توافقی حذف شوند. در عین حال سخنگوی وزارت صمت نیز این تصمیمات دسته‌بندی تخصیص ارز را از وظایف بانک مرکزی اعلام می‌کند و می‌گوید: واردات کالا و تخصیص ارز به ۶۶ قلم کالا محدود نمی‌شود و ۴ هزار و ۵۵۰ قلم کالا که در گذشته برای واردات اولویت‌بندی شده بودند، همچنان وارد خواهند شد. عزت‌الله زارعی می‌افزاید: سیاست‌گذاری تخصیص ارز در کشور به‌عهده بانک مرکزی است و وزارت صمت هم تابع سیاست‌های بانک مرکزی است. بانک مرکزی برای تأمین و تخصیص ارز، کالاها را به چهار گروه تقسیم کرده است. وی تأکید می‌کند: گروه اول شامل ۶۶ قلم کالاست که با معیشت مردم در ارتباط هستند و قیمت مصوب دارند، ارز مورد نیاز این کالاها از محل ارز مرکز مبادله با نرخی کمتر از قیمت توافقی تأمین می‌شود. گروه دوم کالاهای مورد نیاز بازار است که ارز آنها از محل ارز حاصل از صادرات تأمین می‌شود و گروه سوم و چهارم کالاهایی هستند که تولیدات مشابه داخلی دارند و ارز آنها از محل ارز حاصل از صادرات یا سپرده خود تأمین خواهد شد.

■ بغضیان: دولت از حذف ارز ترجیحی درس بگیرد

آلبرت بغضیان، استاد دانشگاه و تحلیلگر اقتصادی در واکنش به انتشار خبر محدودیت تخصیص ارز برای کالاهای وارداتی در گفت‌وگو با «جوان» می‌گوید: این روزها که معیشت مردم زیر بار نرخ تورم است و به‌رغم تلاش دولت برای تخصیص کالابرگ، همچنان سبد معیشت خانوار دچار آسیب شده، نباید تصمیمات خلق‌الساعه گرفته شود. وی با تأکید بر اینکه دولت از تجربه سال گذشته‌اش در خصوص ارز درس بگیرد، می‌افزاید: بعد از حذف ارز دولتی در دی‌ماه سال گذشته و شوکی که به اقتصاد خانوار وارد شد، تصور می‌شد که دولت برای تصمیمات ارزی حساسیت بیشتری به خرج بدهد و مراقب عواقب تصمیمات و گرانی قیمت‌ها باشد، به‌ویژه در شرایط فعلی که واردات از مسیرهای جنوبی متوقف شده و هزینه واردات بالا رفته است، اما با تصمیم اخیر بانک مرکزی و وزارت صمت، می‌بینیم اصلاً چنین حساسیت‌هایی وجود ندارد. در شرایط فعلی اگر نرخ ارز واردات بالا برود، قطعاً آثار گرانی وارد اقتصاد خانواده‌ها می‌شود و اتفاق خوبی نیست.

بغضیان تأکید می‌کند: در اقتصاد ایران، تجار بارها با تصمیماتی مواجه شده‌اند که بدون اطلاع‌رسانی قبلی، بدون فراهم کردن فرصت تطبیق و گاهی بدون تعیین تکلیف پرونده‌های قبلی، به‌صورت ناگهانی در سامانه‌های اجرایی اعمال می‌شوند. تصمیماتی که ظاهراً در جلسات و پشت درهای بسته گرفته می‌شوند، اما آثار و هزینه‌های آن مستقیماً به فعالان اقتصادی و مردم منتقل می‌شود.

وی در پاسخ به اینکه شاید محدودیت‌های ارزی باعث چنین تصمیماتی باشد، می‌گوید: رئیس کل بانک مرکزی که با توزیع ارز با کارت ملی مدعی بود محدودیت ارزی نداریم، پس چنین فرضیه‌ای قابل دفاع نیست. حتی اگر یک درصد هم این فرضیه درست باشد، باید اطلاع‌رسانی می‌شد و لیست کالاهای اساسی که ارز توافقی می‌گیرند شفاف به اطلاع عموم می‌رسید. اینکه بانک مرکزی بگوید من مسئول تخصیص ارز نیستم و توپ را به زمین وزارت صمت بیندازد و بالعکس، برای سفره‌های مردم ارزانی قیمت به دنبال ندارد. به اصطلاح مردم خروجی کار را می‌بینند و آن گرانی و تورم است که قابل توجیه نیست.

بغضیان با اشاره به اینکه تجار نیز با تصمیمات یک‌شبه آقایان متضرر شده‌اند، می‌گوید: در یکی از رسانه‌ها دیدم که یکی از فعالان اقتصادی گفته بود حدود ۹ ماه یا یک سال در صف انتظار تخصیص ارز ماندم. در تمام این مدت امکان تأمین ارز از مسیر دیگری را نداشتم و ناچار بودم منتظر بمانم تا نوبت تخصیص ارز من برسد. اگر ۹ ماه پیش اجازه داشتم ثبت سفارش را انجام بدهم و کالا را وارد کنم، می‌توانستم با نرخ بسیار پایین‌تری کالای خود را وارد و با قیمت تمام‌شده کمتری بفروشم. به هر روی شاید برخی تصمیمات در ظاهر با هدف مدیریت شرایط اقتصادی و کنترل منابع اتخاذ شوند، اما هزینه اجرای آنها به‌مراتب فراتر از آن چیزی است که در زمان تصمیم‌گیری دیده می‌شود. افکار عمومی توقع دارد لیست کالاهای مورد نیاز مردم که ادعا می‌شود در لیست ۶۶ قلم کالا هستند و ارز توافقی می‌گیرند اعلام عمومی شود و بعد از ۱۰ ماهی که از حذف ارز ترجیحی می‌گذرد، دولت اعلام کند که ارز چه کالاهایی از ابتدای زنجیره به سفره‌های مردم منتقل شده و عواید آن به سفره‌های مردم رسیده است.

گزارش ۳

کسورات ۳ درصدی، تسویه مطالبات گندمکاران را زیر سؤال برد

اعلام تسویه کامل مطالبات گندمکاران در حالی با اعتراض تولیدکنندگان همراه شده که بخشی از کشاورزان در آخرین مرحله واریز، کمتر از مبلغ درج‌شده در رسید تحویل گندم دریافت کرده‌اند. اختلافی که به کسر حدود ۳ درصد از بهای محصول مربوط می‌شود و حالا بر سر قانونی بودن آن، میان دولت و تشکل‌های کشاورزی چالش ایجاد کرده است.

دولت مجموع پرداختی خرید تضمینی گندم را ۴۰۴,۷ همت اعلام کرده، اما اعتراض گندمکاران به معنای باقی‌ماندن اختلاف بر سر اصل محاسبات است. مسئله این است که پرداخت تمام اعتبار تخصیص‌یافته، الزاماً به معنای پرداخت تمام حق تولیدکننده نیست و اگر بخشی از مطالبات با استناد به کسوراتی غیرقانونی کاهش یافته باشد، تسویه‌حساب اعلام‌شده نیز نیازمند بازنگری خواهد بود. مهم‌ترین محل اختلاف به حق بیمه پایه گندم بازمی‌گردد. طبق مستنداتی که بنیاد ملی گندمکاران به آن استناد کرده، در مصوبه شورای قیمت‌گذاری محصولات اساسی کشاورزی، پرداخت حق بیمه فراگیر گندم، شامل سهم کشاورز، برعهده دولت گذاشته شده است. افزون بر این، در قانون بودجه و ردیف ۲۰۴ جدول شماره ۱۴ منابع و مصارف هدفمندسازی یارانه‌ها نیز حق بیمه پایه سهم کشاورز با استناد به جزء ۳ بند، ج ماده ۳۳ قانون بودجه، در تعهدات دولت قرار گرفته است.

اهمیت این استناد قانونی در آن است که اگر هزینه بیمه از محل منابع دولتی تأمین شده باشد، برداشت مجدد آن از مطالبات گندمکاران عملاً به معنای انتقال هزینه به تولیدکننده خواهد بود. با این حال، برای تعیین تکلیف قطعی اختلاف، لازم است دستگاه‌های مسئول مستند قانونی و نحوه محاسبه کسورات اعمال شده را منتشر کنند تا مشخص شود کاهش پرداختی دقیقاً تحت چه عنوانی صورت گرفته است.

بخش دیگر اعتراض‌ها به موضوع خرید کیفی مربوط می‌شود. در این شیوه، قیمت نهایی محصول براساس ویژگی‌های کیفی گندم تعیین می‌شود و طبیعتاً هرگونه کاهش قیمت باید با معیارهای فنی مشخص و آزمایش‌های معتبر همراه باشد.

تشکل‌های کشاورزی می‌گویند چنین فرایندی در مراکز خرید به شکل مورد انتظار اجرا نشده و کشاورزان نیز هنگام تحویل محصول از کاهش احتمالی مبلغ دریافتی مطلع نبوده‌اند. طبق اطلاعات ارائه‌شده در جلسه بررسی کیفیت گندم، حدود ۸۰ درصد محصولات تحویلی استاندارد و درجه یک ارزیابی شده‌اند و بخش باقی‌مانده نیز در فاصله میان درجه یک و درجه دو قرار داشته است. این آمار ضرورت انتشار نتایج آزمایش‌های کیفی و تفکیک محموله‌ها را افزایش می‌دهد، زیرا بدون دسترسی به اطلاعات هر محموله، امکان بررسی صحت کاهش قیمت برای کشاورز وجود نخواهد داشت.

نکته مهم‌تر، تفاوت میان قیمت ثبت‌شده در زمان تحویل و مبلغ نهایی واریزی است. رسید تحویل گندم برای کشاورز یک سند مالی محسوب می‌شود و مبنای انتظار او از مبلغ دریافتی را مشخص می‌کند. اگر دولت پس از تحویل محصول، محاسبات را تغییر دهد، باید علت، مستند قانونی و جزئیات تغییرات را به‌صورت شفاف اعلام کند، در غیر این صورت اعتماد به سازوکار خرید تضمینی آسیب خواهد دید.

ابعاد این اختلاف با توجه به گستردگی خرید تضمینی قابل چشم‌پوشی نیست. طبق آمار رسمی، در فصل زراعی ۱۴۰۵-۱۴۰۴ حدود ۸ میلیون و ۴۸۱ هزار تن گندم از ۶۱۴ هزار و ۶۰۰ کشاورز خریداری شده است. این میزان محصول در قالب یک میلیون و ۶۳۶ هزار محموله به ۱۲۰۵ مرکز خرید تحویل داده شده است.

با توجه به این حجم از خرید، حتی کسری ۳ درصدی نیز در مقیاس ملی رقم مالی قابل توجهی ایجاد می‌کند. البته برای محاسبه دقیق میزان مطالبات باقی‌مانده باید مشخص شود این درصد از کل ارزش خرید کسر شده یا فقط به محموله‌های مشخصی تعلق گرفته است. تفکیک کسورات بیمه‌ای از تعدیل‌های کیفی نیز برای جلوگیری از ارائه آمارهای مبهم ضروری است.

از منظر اقتصادی، مسئله فقط بازگرداندن مبالغ کسرشده نیست، بلکه زمان‌بندی پرداخت‌ها و اطمینان از دریافت کامل مطالبات نیز اهمیت دارد. گندمکاران برای تأمین هزینه‌های کشت بعدی، خرید بذر و کود، پرداخت دستمزد و آماده‌سازی زمین به نقدینگی حاصل از فروش محصول وابسته‌اند. هرگونه تأخیر یا کاهش غیرشفاف در پرداخت، قدرت برنامه‌ریزی مالی آنها را محدود می‌کند.

این موضوع در سیاست خرید تضمینی اهمیت بیشتری دارد، زیرا دولت با تعیین نرخ و خرید محصول، نقش اصلی را در شکل‌گیری بازار گندم ایفا می‌کند. کشاورزی که از ابتدا قیمت مشخصی را مبنای تصمیم‌گیری برای تولید قرار داده، انتظار دارد همان تعهد در مرحله تسویه نیز رعایت شود. تغییر یک‌طرفه مبنای پرداخت، ریسک فعالیت تولیدی را افزایش می‌دهد و انگیزه مشارکت در خرید تضمینی را تضعیف می‌کند.

در سوی دیگر، دولت از پرداخت ۱۶,۷ همت در آخرین مرحله خبر داده و مجموع پرداختی‌ها را ۴۰۴,۷ همت اعلام کرده است. سازمان هدفمندسازی یارانه‌ها نیز اعتبار مرحله پایانی را ۱۶,۹ همت عنوان کرده، اما رقم کل پرداختی را همان ۴۰۴,۷ همت دانسته است. این تفاوت در آمار مرحله آخر نیز ضرورت انتشار صورت‌حساب مالی دقیق و هماهنگ را بیشتر می‌کند.

اکنون تعیین تکلیف اعتراض گندمکاران به بررسی مستندات و انتشار جزئیات محاسبات وابسته است. اگر کسورات اعمال‌شده پشتوانه قانونی نداشته باشند، دولت باید مبالغ کسرشده را به تولیدکنندگان بازگرداند و اگر کاهش قیمت به کیفیت محصول مربوط بوده، نتایج آزمایش‌ها و مبنای درجه‌بندی باید در اختیار کشاورزان قرار بگیرد.

جدیدترین آمار از طرح نشان‌دار کردن مالیات سال ۱۴۰۵

مشارکت بیش از ۲۰۱ هزار مؤدی و انتخاب ۲۰۶۶ پروژه نشان‌دار کردن مالیات

خبر

بیش از ۲۰۱ هزار مؤدی تا روز شنبه ۱۶ آبان‌ماه ۱۴۰۵ با مشارکت در اجرای طرح نشان‌دار کردن مالیات، ۲۰۶۶ پروژه را برای اختصاص مالیات خود انتخاب کردند؛ طرحی که امسال با معرفی ۲۰۸۳ پروژه و اعتبار حدود ۲۸ هزار میلیارد تومان، امکان مشارکت مستقیم مؤدیان در تعیین محل هزینه کرد مالیات را فراهم کرده است.

به گزارش رسانه مالیاتی ایران، سازمان امور مالیاتی کشور اعلام کرد: طرح نشان‌دار کردن مالیات با هدف افزایش مشارکت مؤدیان در تعیین محل هزینه کرد مالیات و پیوند مستقیم پرداخت‌های مالیاتی با اجرای پروژه‌های مورد نیاز کشور امسال برای سومین سال با معرفی ۲۰۸۳ پروژه ملی و استانی و اعتباری در حدود ۲۸ هزار میلیارد تومان به اجرا درآمده است. بر این اساس، تا روز شنبه ۱۶ آبان‌ماه ۱۴۰۵ بیش از ۲۰۱ هزار نفر از مؤدیان در این طرح مشارکت کرده و ۲۰۶۶ پروژه را برای تخصیص منابع مالیاتی انتخاب کرده‌اند. این میزان استقبال نشان می‌دهد که امکان انتخاب محل مصرف مالیات ظرفیت تازه‌ای برای تقویت مشارکت عمومی در تأمین مالی پروژه‌های توسعه‌ای ایجاد کرده است. در این میان، استان تهران با بیش از ۵۰ هزار مؤدی در رتبه اول، استان‌های اصفهان با بیش از ۱۷ هزار مؤدی، خراسان رضوی با حدود ۱۳ هزار مؤدی و استان فارس با ۱۱ هزار مؤدی رتبه‌های دوم تا چهارم مشارکت در طرح نشان‌دار کردن مالیات سال ۱۴۰۵ را دارند. نگاهی به ترکیب پروژه‌های معرفی‌شده در سال جاری نشان می‌دهد که حوزه آموزش با ۹۰۹ پروژه، بیشترین سهم را به خود اختصاص داده است. این پروژه‌ها با هدف ساخت مدارس و افزایش سرانه فضاهای آموزشی در نقاط مختلف کشور تعریف شده‌اند. همچنین ۳۴۶ پروژه در حوزه آبرسانی به شهرها و روستاها و حفاظت از محیط‌زیست، ۲۰۵ پروژه در بخش سلامت و ۱۹۴ پروژه در زمینه احداث جاده و پل و ارتقای زیرساخت‌های شهری و روستایی در فهرست انتخاب مؤدیان قرار گرفته‌اند. تاکنون ۲۰۱ هزار مؤدی در طرح نشان‌دار کردن مالیات امسال مشارکت کردند. البته فرایند مشارکت صاحبان مشاغل در تعیین محل هزینه کرد مالیاتشان تا پایان آبان‌ماه ادامه دارد و مؤدیان مشمول فرصت دارند مالیات خود را در قالب این طرح، نشان‌دار کنند.

نوبت دوم

مزایده عمومی یک مرحله ای

شرکت توزیع نیروی برق تبریز

#۲۵درجه(قرار_همدلی)

** موضوع : فروش ۵۰ تن سیم مسی اسقاطی.

** دستگاه مزایده گزار : شرکت توزیع نیروی برق تبریز.

** مهلت دریافت اسناد از سامانه ستاد: از تاریخ ۱۶ / ۰۸ / ۱۴۰۵ لغایت ۲۴ / ۰۸ / ۱۴۰۵

** مهلت بارگذاری پیشنهادها در سامانه ستاد : پیشنهاد دهندگان می بایست ضمن بارگذاری کلیه مدارک (تضمین و اسناد پیشنهاد قیمت) در سامانه ستاد تا ساعت ۱۳:۰۰ مورخ ۰۷ / ۰۹ / ۱۴۰۵، نسبت به ارسال اصل تضمین شرکت در مزایده به صورت لاک و مهر شده ظرف همان مهلت به دبیرخانه این شرکت واقع در تبریز : کوی ولیعصر ، خیابان نظامی، اول خیابان قطران ، شرکت توزیع نیروی برق تبریز ـ طبقه اول اقدام نمایند.

*** تذکر: به پیشنهادهای فاقد امضا، مشروط، مخدوش و پیشنهادهائی که بعد از انقضا مدت مقرر در فراخوان واصل می شود، مطلقا ترتیب اثر داده نخواهد شد.

** مبلغ کل تضمین شرکت در مزایده : برابر ۴۷,۵۰۰,۰۰۰,۰۰۰ (ریال) بوده و پیشنهادهای فاقد تضمین، تضمین مخدوش، تضمین کمتر از میزان مقرر بلاثر می باشند.

**** الزامات خاص :

کالاهای مورد مزایده صرفا" به کارخانجات تولیدکننده سیم و کابل و یا کارخانجات و مراکز ذوب فلزات با پروانه معتبر واگذار می گردد، لذا ارائه پروانه معتبر الزامی است.

** زمان بازدید: بازدید از اقلام مورد مزایده از تاریخ ۰۱ / ۰۹ / ۱۴۰۵ لغایت ۰۲ / ۰۹ / ۱۴۰۵ از ساعت ۰۸:۰۰ تا ۱۳:۰۰ با ارائه رسید دریافت اسناد مزایده از سامانه ستاد خواهد بود .

** زمان و محل قرائت پیشنهادات : ساعت ۰۹:۰۰ مورخ ۰۸ / ۰۹ / ۱۴۰۵ طبقه ششم ساختمان مرکزی شرکت توزیع نیروی برق تبریز واقع در کوی ولیعصر ، خیابان نظامی، اول خیابان قطران

کلیه مراحل برگزاری مزایده از دریافت اسناد تا ارائه پیشنهادات مزایده گران و بازگشایی پیشنهادات از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد و لازم است مزایده گران در صورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مزایده محقق سازند.

** سایر اطلاعات و جزئیات مربوطه در اسناد مناقصه مندرج بوده و سایت های زیر جهت اطلاع رسانی اعلام می گردند:

** پایگاه اطلاع رسانی مناقصات http://Iets.mporg.ir و سایت معاملات توانیر http://www.tavanir.org.ir و سایت توزیع برق تبریز http:/www.toztab.ir

شناسه آگهی: ۲۳۱۸۰۲۳